

Школа, прощай...
Розливається повинню вальс.
Під берізки-подружки заходимо.
Зустрічають усмішками нас,
«Бригантина» від школи відходить.
Ми крокуємо святково-хмільні.
Хтось вслід каже: Дорослі вже діти!
А попереду ждуть випускні
І кохання - від нього не дітись!

Прощай одинадцятий клас,
І директоре й вчителько перша.
Любий дзвонику, теж прощай,
Задзвени ще для когось уперше.

Ой, як швидко «лінійка» біжить.
Нас вітають, дарують повчання.
І сльозинка нестримно бринить:
Настає ж бо пора розставання.
З хлібом-сіллю зоріють батьки,
Житом нас засівають на долю.
Журавлями цвітуть рушники -
І стискається серце до болю.

Прощай, рідна школа, прощай,
Про дітей ти своїх пам'ятай.
А ми тебе також не забудемо,
І вернемось, як вийдемо в люди.